

CCOO i UGT convoquen per al 23 de maig una jornada de lluita contra el bloqueig dels convenis col·lectius

Davant el bloqueig de la negociació dels convenis que estan duent a terme les diferents patronals d'un gran nombre de sectors, CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya han iniciat una estratègia conjunta de mobilització i pressió per desbloquejar la negociació col·lectiva a Catalunya.

El bloqueig de la negociació dels convenis per part dels empresaris pot deixar, el proper 7 de juliol, uns 800.000 treballadors sense conveni i només amb l'Estatut dels treballadors i el salari mínim interprofessional (645,40 euros) com a marc legal de referència, després que la reforma laboral del Partit Popular hagi permès que desaparegui la vigència d'un conveni col·lectiu quan caduca o és denunciat. Fins ara, quedava prorrogat automàticament fins que se signava el conveni següent, cosa que es coneixia com a *ultraactivitat*. Aquesta situació representa un atac sense precedents als drets laborals dels treballadors i les treballadores d'aquest país. A final d'any, el 50% dels convenis negociats a Catalunya poden desaparèixer irremediablement si no ho aturem amb la pressió i la força col·lectiva dels treballadors i les treballadores d'aquest país. En aquest sentit, i en el marc d'una reunió de les direccions d'ambdós sindicats amb els màxims responsables sectorials de CCOO i UGT, es va decidir

impulsar una jornada de lluita per al proper 23 de maig, amb mobilitzacions que aniran des de vagues de sector o empresa a manifestacions o concentracions de protesta contra l'atac a la negociació col·lectiva. Sectors com la indústria metal·lúrgica, el transport per carretera, el lleure educatiu, la indústria flequera, etc., secundaran aquesta jornada de lluita sota el lema "Es volen carregar la negociació col·lectiva. Cap feina sense conveni, cap persona sense feina". A la tarda, tindran lloc manifestacions a tot Catalunya, que encara s'estan definint. La de Barcelona començarà a les 18.00 hores des de la plaça de Catalunya amb passeig de Gràcia. **Trobareu el manifest de la jornada a la pàgina 5** ■

MANIFESTACIONS:

BARCELONA. 18.00 h.
Pl. de Catalunya/Pg. de Gràcia

GIRONA. 19.00 h. Pl. de la Independència

LLEIDA. 19.00 h. Pl. Espanya

TARRAGONA. 18.30 h. Rambla Vella (davant Sta Tecla)

Assemblea nacional de delegats i delegades de CCOO i UGT el 16 de maig a Barcelona

Amb l'objectiu de preparar la jornada de mobilització del proper 23 de maig contra el bloqueig dels convenis, CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya han convocat una assemblea nacional de delegats i delegades demà, dijous 16 de maig, a les 10.30 hores al Pavelló Esportiu Vall d'Hebron. En aquesta assemblea intervinen els secretaris generals d'ambdós sindicats i representants sectorials de les dues organitzacions. És molt important la participació en aquesta assemblea i en les mobilitzacions convocades, ja que els treballadors i les treballadores de Catalunya, amb l'atac a la negociació col·lectiva, ens hi juguem les condicions laborals guanyades al llarg de més de tres dècades. ■

Dijous, 16 de maig, del 2013 a les 10.30 hores
Pavelló Esportiu Vall d'Hebron (pg. de la Vall d'Hebron, 166-176, de Barcelona).
Metro: línies 3 i 5, estació Vall d'Hebron

editorial

NI CONTRACTE ÚNIC NI REFORMA LABORAL

Des de l'inici de la crisi, l'atur ha anat augmentant a mesura que s'implementaven les polítiques d'austericidi i retallades, fins arribar a les xifres escandaloses de 900.000 persones aturades a Catalunya i 6 milions a l'Estat.

La reforma laboral del PP i CiU, que ja vam contestar amb una vaga general, ha provocat destrucció d'ocupació, empitjorament de les condicions laborals i baixades de salaris, i ara, amb la caducitat dels convenis col·lectius, pot deixar sense drets laborals bàsics milions de treballadors i treballadores.

I en aquest context, la proposta de contracte únic que ha ressuscitat la Comissió Europea torna a situar la sortida de la crisi en els canvis legislatius que empitjoren els drets laborals i no en el canvi d'unes polítiques d'austeritat que han demostrat ser un fracàs. La creació d'ocupació no vindrà de nous contractes ni reformes laborals regressives, sinó de la reactivació de l'economia, incentivant el consum o facilitant el finançament a les empreses perquè puguin crear ocupació. ■

Èxit de la vaga a l'ensenyament

Important seguiment de la vaga de l'ensenyament convocada el passat 9 de maig a tot l'Estat contra la Llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa (LOMCE) i les retallades en l'educació. Nombrosos treballadors i treballadores de l'ensenyament, pares, mares i alumnes es van manifestar pels carrers de Barcelona amb el lema "Per una educació de qualitat per al nostre alumnat. Per unes condicions laborals dignes. Per una societat amb justícia, igualtat i solidaritat". De moment, el PP ha ajornat l'aprovació de la LOMCE davant la pressió social. ■

CCOO organitza la IX Jornada de Previsió Social Complementària

L'Àrea de Previsió Social Complementària de CCOO de Catalunya ha organitzat la IX Jornada, que tindrà lloc el dijous 30 de maig, a la sala d'actes de la seu del sindicat. Durant tot el dia diversos especialistes debatran en diferents taules temes com la situació i la perspectiva a Espanya de la previsió social complementària del sistema d'ocupació, les experiències i les propostes per al desenvolupament dels plans de pensions del sistema d'ocupació a Espanya, i la importància de la inversió socialment responsable als plans i fons de pensions del sistema d'ocupació. Obrirà la jornada Joan Carles Gallego i la clourà Jordi Òliva, director general de Política Financera, Assegurances i Tresor de la Generalitat de Catalunya. Si us hi voleu inscriure, ho podeu fer a través del web dels organitzadors:

<http://www.ccoo.cat/planspensions/asp-net/inscripcio.aspx>

PortAventura aprofita la crisi i la reforma laboral per fer 25 acomiadaments més

PortAventura segueix amb els seus successius moviments de subrogacions de personal (250 treballadors i treballadores el passat mes de febrer) i continus acomiadaments (14 treballadors el mes de gener i ara 25 més). D'aquesta manera, l'empresa, que té beneficis, destaca per aprofitar-se del context de crisi i utilitzar la reforma laboral del PP per deixar sense futur moltes famílies.

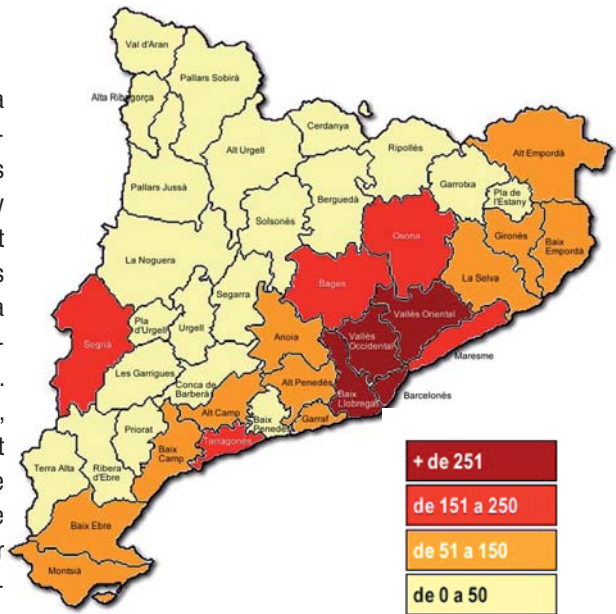
CCOO mostra el seu rebuig a les decisions que pren l'empresa de manera unilateral, ja que afecten molt negativament l'entorn i obvien actuacions menys agressives per als treballadors i treballadores. ■

Es presenta el llibre 'Catalunya-España, il·l·lustre incastro'

Òmnium Cultural acollirà a la seva seu, Diputació, 276, pral., de Barcelona, la presentació del llibre de la periodista italiana Marisol Brandolini *Catalunya-España, il·l·lustre incastro*. A través d'una sèrie d'entrevistes a representants catalans del món de la cultura, la política, l'associacionisme i les institucions, l'autora recull els desitjos, les il·lusions, els dubtes i les preocupacions d'un poble que es considera nació i que pretén redefinir-se en la relació amb Espanya i la resta d'Europa. Entre els entrevistats es troba Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, que participarà en l'acte de presentació que tindrà lloc el dimarts 21 de maig a les 18.30 hores. ■

La reforma laboral dispara els expedients de regulació d'ocupació

La Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial de CCOO de Catalunya ha presentat el seu anuari sobre els expedients de regulació d'ocupació durant l'any 2012 a Catalunya, un informe conegut també com el "Mapa dels ERO". Les dades són contundents. L'any 2012 ha batut el rècord pel que fa a la presentació d'ERO des que es va iniciar la crisi. Se'n van presentar un total de 5.494, que representen un 71,6% d'increment respecte de l'any anterior. El total de persones afectades per un ERO és de 75.114, de les quals 12.980 van resultar acomiadades per una rescissió de contracte. El Barcelonès va ser la comarca

més afectada, amb 1.535 expedients presentats, seguida pel Vallès Occidental, el Baix Llobregat i el Vallès Oriental. Només aquestes comarques ja concentren el 58,7% dels ERO presentats a Catalunya. Cal destacar que, en relació amb l'increment interanual dels ERO, la comarca del Ripollès observa un creixement espectacular del 575% i les comarques del Pallars Sobirà, l'Alta Ribagorça i la Ribera d'Ebre registren increments iguals o superiors a 200%.

Cada dia de l'any 2012 es van presentar 16 ERO a Catalunya, que van afectar 189 treballadors i treballadores. L'any passat es va passar de 17.000 treballadors afectats per un ERO de suspensió a 47.000, i, tal com estan les previsions econòmiques per a aquest any 2013, aquests treballadors i treballadores són candidats a passar a una situació de rescissió definitiva de contracte. Una altra dada eloqüent de l'informe és que les 18 principals empreses catalanes, totes elles amb beneficis, van presentar expedients de regulació d'ocupació durant l'any passat.

Més fàcil acomiadar

El preocupant creixement dels ERO del darrer any no fa sinó expressar, d'una banda, la caiguda de la producció i dels serveis per efecte de les polítiques d'austeritat que deprimeixen el consum intern; i, d'altra banda, confirmen que la reforma laboral aprovada el febrer del 2012 ha estimulat les empreses a utilitzar aquest mecanisme per regularitzar plantilles i fer acomiadaments, aprofitant l'estalvi de l'autorització administrativa i l'abaratiment de les indemnitzacions.

La reforma laboral i la manca de polítiques industrials actives està tenint unes conseqüències nefastes per a l'ocupació i la reactivació econòmica. Catalunya continua destruint ocupació i teixit productiu. Els efectes de la pèrdua d'activitat econòmica, sobretot de la industrial, poden ser letals per a la supervivència de sectors tradicionals a Catalunya que poden desaparèixer definitivament. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

CCOO
www.ccoo.cat

Manifestacions massives el Primer de Maig i el 28 d'abril contra les polítiques d'austeritat i les retallades

Aquest Primer de Maig del 2013, marcat per la crisi i amb unes xifres d'atur desorbitades, ha evidenciat el desig de la ciutadania de canviar les polítiques d'austeritat que imposen els governs.

Les manifestacions, convocades per CCOO i UGT a Barcelona, Girona, Tarragona, Tortosa i Lleida, van reunir més de 170.000 persones que protestaven perquè, com deia el lema d'enguany, "S'ho estan carregant tot (els llocs de treball, els convenis, els serveis públics, la protecció so-

cial, els mitjans de comunicació, la democràcia...)"

Prèviament, el diumenge 28 d'abril, va tenir lloc una gran manifestació ciutadana a Barcelona, convocada per tot un seguit de plataformes unitàries sindicals i d'entitats de l'àmbit de l'educació, la sanitat i la funció pública, també moviments socials i assemblees de barri. Prop de 80.000 ciutadans van instar a combatre els pressupostos antisocials.

Hi havia diferents convocatòries des del Marc Unitari de

la Comunitat Educativa; la Plataforma pel Dret a la Salut; la Plataforma Sindical Unitària de la funció pública, amb columnes d'educació, de sanitat, de funció pública, universitats; el Fòrum Social del Baix Llobregat, la Plataforma Prou Retallades, i diversos col·lectius més, que van confluïr a partir dels respectius llocs de trobada en una gran marxa que sortia des de la cantonada del passeig de Gràcia amb la ronda de Sant Pere i baixava fins al parc de la Ciutadella, seu del Parlament. ■

CCOO organitza dues sessions obertes per informar de com treballar bé a Alemanya i al Regne Unit

CCOO i el seu Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE), amb la col·laboració del Servei d'Ocupació de Catalunya han organitzat dues sessions informatives sobre com treballar bé a Alemanya i al Regne Unit, per a les persones que tenen pensat d'iniciar una oportunitat laboral en aquests països. Com buscar feina des d'Espanya, els sectors amb demanda, la llengua, la cultura, la formació... formaran part d'aquestes sessions informatives, que seran obertes a tothom que vulgui informar-se i que tindran lloc **els dies 17 i 31 de maig, entre les 16 i les 17.30 hores, a la sala d'actes de la seu de CCOO de Catalunya, a la Via Laietana, 16, de Barcelona.**

El divendres 17, la sessió es dedicarà a Alemanya i estarà conduïda per Miquel Montero, sociòleg i coordinador de la secció sindical de CCOO en el servei exterior a Alemanya, tècnic de la Conselleria d'Ocupació i Seguretat Social de l'ambaixada d'Espanya a Berlín.

El dia 31, la sessió estarà dedicada al Regne Unit i estarà conduïda per Josep Suárez, cap de la Delegació del Govern de Catalunya al Regne Unit.

Aquestes sessions informatives formen part del servei CITE-Europa, que fa un any que està en funcionament i assessora treballadors i treballadores que busquen una oportunitat laboral a Europa, i també a d'altres països com el Canadà o el Brasil. Les sessions comptaran, també, amb la participació de Ricard Bellera, secretari d'Internacional, Migracions i Cooperació de CCOO de Catalunya. ■

OPINIÓ

Com està alterant la crisi el mapa sindical català?

Andrés Querol Muñoz
responsable d'Acció Electoral de CCOO de Catalunya

La crisi està alterant el mapa sindical català, tal com es fa palès en els resultats de les eleccions sindicals a les empreses. D'una banda, es destrueixen llocs de treball i es tanquen empreses. De l'altra, hi ha l'ofensiva de molts empresaris que aprofiten la major vulnerabilitat de les plantilles per tractar d'imposar representants sindicals controlats, o l'emergència de tendències corporatives.

Els sindicats de classe, aquells que parteixen del vincle de solidaritat de totes les treballadores i treballadors, estan patint retrocessos importants. En aquest context, CCOO emergeix com la força sindical amb més capacitat d'organitzar les treballadores i treballadors, també en temps de crisi, i veiem reforçada la nostra condició de primera força sindical del país.

La reducció de plantilles i el tancament de centres de treball ha suposat que, a Catalunya, passéssim de 56.593 delegats i delegades de personal el 2011 a 56.044 en aquest moment. Aquesta pèrdua de delegats ha afectat especialment la UGT (-2,1%) i la USOC (-4,5%), que estan veient com es redueix de manera constant la seva representativitat entre la classe treballadora catalana.

Sens dubte, els dos fenòmens que generen més preocupació per als interessos de les treballadores i treballadors són l'emergència de delegats corporatius i l'emergència, també, de delegats 'grocs'. 'Groguisme' i corporativisme troben el seu millor caldo de cultiu en la por i la vulnerabilitat de les treballadores i treballadors davant l'increment de l'atur i l'empitjorament de les condicions de treball.

Ambdós fenòmens són complementaris i suposen el debilitament de les treballadores i treballadors. El corporativisme confronta insolidàriament diferents col·lectius professionals dins de les plantilles (metges contra infermers, mestres de les escoles públiques contra els de les escoles concertades...) i posa les coses encara més fàcils a qui retalla sots i condicions.

'Groguisme perillós'

El 'groguisme' suposa un risc encara pitjor. Les possibilitats obertes per la darrera reforma laboral han portat molts empresaris a tractar de fer elegir representants sindicals nomenats a dit des dels despatxos de recursos humans per pactar, a les empreses, rebaixes de les condicions establertes en els convenis col·lectius sectorials.

Davant l'esgotament de les centrals sindicals clàssiques, CCOO emergeix com el sindicat en millors condicions per articular la unitat de les treballadores i treballadors davant del risc d'insolidaritat i intromissió dels poder econòmics.

Tot i haver experimentat una important pèrdua de delegats en sectors que van ser els primers a patir l'impacte de la crisi, com la construcció i la indústria, CCOO conservem i tendim a créixer en la nostra representativitat, sent l'única gran central sindical catalana que no l'ha vist reduir i la que està en millors condicions per ampliar-la. En l'actualitat, CCOO representem un 42% del total dels delegats i delegades catalanes –el mateix percentatge que el 2011–, i la tendència és a incrementar-lo.

Els motius d'aquesta major fortalesa representativa de CCOO, els hem de trobar en la nostra major independència de les administracions públiques i els poders empresarials. Però també en la capacitat d'encabir i organitzar les

noves generacions d'empreses i treballadores i treballadors, sent el sindicat que més creix i s'implanta en sectors com els serveis educatius, el comerç, l'hostaleria o els serveis sanitaris.

Els processos de sindicalització d'empreses i sectors de plantilles joves, com els centres d'investigació biomèdica o grans cadenes comercials com Decathlon o Apple Store, estan resultant claus per al creixement de CCOO. Ara el repte serà incorporar també les noves generacions de treballadores i treballadors en empreses de llarga tradició sindical, on es fa necessària una aposta ferma per la renovació de comitès i delegats. ■

Victòries significatives de CCOO a les eleccions sindicals de Mapfre i Apple Stores

CCOO ha obtingut unes significatives victòries a les eleccions sindicals celebrades al Grup Mapfre i a les botigues Apple Stores de Barcelona. A Mapfre, CCOO ha obtingut el 91,18% de la representació sindical, concretament 34 representants escollits entre els 49 centres de treball, i ha superat amb escreix els 25 representants obtinguts ara fa quatre anys. D'altra banda, a les eleccions celebrades a les botigues de la Maquinista i del passeig de Gràcia d'Apple Stores, CCOO ha obtingut 15 membres mentre que FETICO n'ha obtingut 7. FETICO ha rebut el càstig dels treballadors per haver signat el conveni de grans magatzems, que rebaixa considerablement les condicions laborals. ■

Fundació Pau i Solidaritat de CCOO, 20 anys col·laborant amb sindicats de països en via de desenvolupament

Centre de formació promogut per la Fundació Pau i Solidaritat al Marroc, amb el suport dels ajuntaments de Badalona, Lleida i Blanes i la Diputació de Lleida.

Pensant en totes les Reshma Begum de Bangla Desh i del món

La tragèdia del Rana Plaza de Bangla Desh, on s'han registrat, de moment, més de 1.000 víctimes, no és un fet aïllat o casual. És una realitat que des de fa anys es repeteix cada dia al Pakistan, a la Xina, a Centre Amèrica, a Turquia, etc. Aquesta realitat no sempre provoca tantes morts injustes i tremendes, alhora, i no sempre ocupa les primeres pàgines de tots els diaris, però, en cadascun dels casos, hi ha explotació laboral greu, severa i perjudicial.

L'exèrcit de persones 'esclaves' necessàries per maximitzar els beneficis d'indústries mundials com la tèxtil va augmentant. Així com la pobresa dels treballadors i treballadores que, malgrat les 12 o 14 hores de feina diària, per un sou de 36 euros al mes, no poden oferir una vida digna a les seves famílies.

En aquest sector, la majoria de la força laboral està constituïda per dones joves, com Reshma Begum, de 19 anys, que ha sobreviscut 17 dies sepultada sota les runes. Tothom sembla consternat després d'aquesta última tragèdia humana i laboral, i reivindica sindicats forts i vigilants.

Però perquè això sigui possible, a més de desitjable, es necessiten també patronals i empresaris responsables; governs democràtics, transparents i al servei de la ciutadania (sobretot de la més vulnerable); respecte dels convenis internacionals i millora de la legislació laboral nacional (per cert, Bangla Desh ha ratificat 7 dels 8 convenis fonamentals de l'OIT).

Des de la Fundació Pau i Solidaritat de CCOO de Catalunya fa més de 20 anys que cooperem amb sindicats de països en procés de desenvolupament, en una actuació en clau global, per enfortir les seves organitzacions i millorar la seva incidència en la promoció i defensa dels drets humans laborals, perquè al Perú, com a Colòmbia, a Guatemala, als Balcans o al Marroc la classe treballadora tingui els instruments necessaris per fer front als atacs, tantes vegades mortals, del capitalisme. No s'ha tractat mai fer caritat en temps d'abundància, sinó de donar i rebre, constantment, i amb una visió a llarg termini, suport a les lluites diferents, encara que comunes, que aquí i allí s'han de dur a terme.

No n'hi ha prou amb seguir actuant només com a consumidors/es, pensant que el poder de compra i els boicots són l'única eina amb la qual es pot guanyar la guerra de la injustícia social. Ha arribat el moment de tornar a creure que com a ciutadans i ciutadanes i treballadors i treballadores que actuem com a persones solidàries i informades i que exigim el respecte dels drets de tothom a qualsevol part del món, es pot guanyar legítimament la lluita per una vida i un treball dignes. ■

Michela Albarello

CCOO acull un acte de la Xarxa de Dones per la Salut

En el marc del Dia Internacional d'Acció per la Salut de les Dones, el 28 de maig, CCOO de Catalunya acollirà a la seva seu de Barcelona (Via Laietana, 16) un acte de la Xarxa de Dones per la Salut, titulat "Que no ens enverinin ni per dins ni per fora. Les polítiques tòxiques sobre salut i sanitat". A l'acte, hi intervindrà Eva Vela, de l'Associació Catalana de Llevadores; Carme Valls, del Programa dones, salut i qualitat de vida del CAPS (Centre d'Anàlisi i Programes Sanitaris), i Loly Fernández, de l'Àrea de Salut Laboral de CCOO de Catalunya. L'acte tindrà lloc a les 18.30 hores. ■

Cessió del fons del despatx dels advocats Albert Fina i Montserrat Avilés a CCOO de Catalunya

L'Arxiu Històric de la Fundació Cipriano García gestionarà el fons del despatx d'Albert Fina i Montserrat Avilés. La cessió a CCOO de Catalunya es va formalitzar amb la signatura de Montserrat Avilés i del president de la Fundació, prèvia a l'acte de reconeixement realitzat en el marc d'una sessió d'Els dilluns del Cipri dedicada a la memòria històrica, que duia el títol "Dret i drets. Els despatxos laboralistes: un compromís amb la classe treballadora".

A partir dels anys cinquanta del passat segle XX, Catalunya va ser un nucli fonamental de la presència i l'arrelament de la figura de l'advocat laboralista. Entre aquests col·lectius de professionals, el despatx d'Albert Fina i Montserrat Avilés va esdevenir una referència. La seva dilatada i activa trajectòria (entre 1963 i 2013) generarà un valuós fons documental que avui, sens dubte, constitueix una peça fonamental per a la història dels professionals del dret laboral, de la classe treballadora i de la història contemporània de Catalunya.

El fons està format per més de 1.700 arxivadors, amb prop de 30.000 expedients, que abasten temes que van des de l'estrictament laboral —defensa dels treballadors davant les antigues magistratures de treball i els actuals jutjats laborals— fins a l'important testimoni dels expedients de defensa davant del Tribunal de Orden Público (1963-1977) de bona part de l'antifranquisme català jutjat per delictes polítics i sindicals.

La importància de la cessió d'aquest fons, per part de Montserrat Avilés, a CCOO de Catalunya, representa un pas molt important per a la consolidació del mateix Arxiu Històric en un centre de referència, tant en l'àmbit català com en l'espanyol, per poder abastar l'estudi del món laboral i sindical sota la dictadura del general Franco i, més enllà, durant els anys de la democràcia actual. ■

MANIFEST UNITARI

EL 23 DE MAIG, JORNADA DE LLUITA

Cap feina sense conveni!

Es volen carregar la negociació col·lectiva!

S'ho volen carregar tot, aquesta és la voluntat de la reforma laboral del PP i CiU, que recollia l'objectiu de la patronal. Fins ara, la reforma laboral ha suposat que, a Catalunya, arribem a les 920.000 persones aturades, a una allau d'ERO, a la retallada de salaris, a la destrucció de 100.000 llocs treball només en un any... I per acabar de deixar sense drets els treballadors i les treballadores, ara es volen carregar els convenis col·lectius.

El 7 de juliol, prop de 800.000 treballadors i treballadores es poden quedar sense conveni col·lectiu d'aplicació; d'altres, a final d'any, i la resta, d'aquí a un any. Aquest és l'impacte de la pèrdua de l'anomenada *ultraactivitat*. A final d'any, el 50% dels convenis negociats a Catalunya poden desaparèixer.

Des del sindicalisme de CCOO i la UGT de Catalunya no permetrem la derogació de la negociació col·lectiva, com volen les patronals. Els convenis col·lectius no són una simple llei que es deroga i prou. Són l'instrument amb el qual els treballadors i les treballadores hem aconseguit les millores de les condicions de treball més importants en els darrers 30 anys.

La UGT i CCOO de Catalunya no permetrem la desaparició dels convenis col·lectius i, per tant, davant del bloqueig de la patronal, farem totes les mobilitzacions necessàries, des de manifestacions fins a vagues, per aconseguir mantenir els convenis col·lectius com a instrument clau de les relacions laborals a Catalunya.

Cap treballador ni treballadora sense conveni, aquest és l'objectiu clar pel qual lluitem. Segurament cal adaptar la negociació col·lectiva a les noves realitats, però no liquidar-la, com pretenen les patronals, gràcies a la reforma laboral del PP i CiU.

La pèrdua dels convenis per la limitació de la clàusula d'*ultraactivitat* afecta a tothom. Això suposarà que decaiguin tots els drets aconseguits de tots els convenis que no es renovin; que qui tingui un conveni d'àmbit superior, en passi a tenir un altre amb condicions pitjors, i que qui no en tingui, prengui com a referència l'Estatut dels treballadors i el salari mínim interprofessional (645 euros). Per això, lluitarem perquè cap treballador ni treballadora es quedi sense conveni.

La pèrdua de la *ultraactivitat* provocarà l'acomiadament de milers de persones amb més antiguitat, ja que les empreses contractaran, sigui amb qualificació o sense, amb salari mínim de 645 euros com a referència i amb jornades laborals més extenses que les que hi havia fins ara.

Un país que vol ser competitiu i productiu no pot crear un mercat de treball sense lleis, on les dobles i triples escales salarials i la competència deslleial entre les empreses siguin el principi rector de la legislació laboral.

La columna vertebral del marc català de relacions laborals són els convenis col·lectius catalans, una reivindicació permanent del sindicalisme, i ara les patronals volen carregar-se-la. Defensar el país és defensar el benestar i el progrés de les persones; són els convenis catalans allò que ha aportat a Catalunya més progrés laboral, social i econòmic. A Catalunya, el 40% dels convenis col·lectius tenen un salari mínim de 1.000 euros, mentre que a l'Estat només el tenen el 20% dels convenis.

CCOO i la UGT fem una crida a la mobilització del proper 23 de maig, una jornada de lluita de tots els treballadors i treballadores amb convenis que la patronal vol eliminar. Però la mobilització ha de ser de caràcter de general, de tots els treballadors i treballadores. Si no defensem ara el convenis bloquejats, després acabaran desapareixent tots. La lluita és molt clara:

CAP FEINA SENSE CONVENI!

ES VOLEN CARREGAR LA NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA!